

BÀI HỌC 11

CHIA SẺ SỰ TÍCH ĐỨC CHÚA GIÊ-SU

CÂU GÓC: *“Ta đã viết những điều này cho các con, là kẻ nào tin đến danh Con Đức Chúa Trời, hầu cho các con biết mình có sự sống đời đời” (1 Giăng 5:13).*

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Ê-phê-sô 2:1-10; 1 Giăng 4:7-11, Mác 5:1-20; Hê-bơ-rơ 10:19-22; Ga-la-ti 2:20; 1 Cô-rinh-tô 1:30.

Như đã nêu trong một bài học trước, để chứng minh sức mạnh của phúc âm, không lập luận nào hùng hồn bằng một cuộc sống thay đổi. Người ta có thể tranh luận về thần học của bạn. Họ có thể tranh luận về các giáo điều. Họ có thể chất vấn sự hiểu biết của bạn về Kinh Thánh, nhưng họ sẽ hiếm khi đặt câu hỏi về chứng ngôn cá nhân của bạn đối với ý nghĩa và ảnh hưởng của Đức Chúa Giê-su trong cuộc đời bạn.

Làm chứng là chia sẻ những gì chúng ta biết về Đức Chúa Giê-su, cho người khác biết Ngài có ý nghĩa gì đối với chúng ta và những gì Ngài đã làm cho chúng ta. Nếu hành động làm chứng của chúng ta chỉ để cố gắng chứng minh rằng giáo lý chúng ta tin là đúng và những gì người khác tin là sai, chúng ta sẽ gặp sự phản đối mạnh mẽ. Nếu hành động làm chứng đức tin của chúng ta về Đức Chúa Giê-su xuất phát từ một tâm hồn đã được biến đổi bởi ân điển của Ngài, đã bị quyến rũ bởi tình yêu của Ngài và đã kinh ngạc trước lẽ thật của Ngài, thì người khác sẽ có nhiều ấn tượng tốt về sự kiện là lẽ thật mà chúng ta tin đã tác động mạnh mẽ đến đời sống của chúng ta. Lẽ thật được trình bày trong bối cảnh của một cuộc sống đã thay đổi ảnh hưởng người nghe rất sâu đậm.

Khi Đấng Cơ Đốc là trung tâm của mọi giáo lý và mỗi lời giáo huấn của Kinh Thánh phản ánh cá tính của Ngài, những người được chúng ta chia sẻ Kinh Thánh sẽ dễ chấp nhận lời của Ngài hơn.

1. ĐỨC CHÚA GIÊ-SU: CĂN BẢN CỦA LÀM CHỨNG

Là Cơ Đốc nhân, mỗi người chúng ta đều có một câu chuyện riêng để kể, một câu chuyện về cách Đức Chúa Giê-su đã thay đổi cuộc sống chúng ta và những gì Ngài đã làm cho chúng ta.

Đọc Ê-phê-sô 2:1–10. Trước khi biết Đấng Cơ Đốc, con người chúng ta đã như thế nào? Nhưng từ khi tiếp nhận Ngài, chúng ta đã trở nên thế nào?

A. Trước khi chúng ta biết Đấng Christ (Ê-phê-sô 2:1–3).

B. Sau khi chúng ta biết Đấng Cơ Đốc (Ê-phê-sô 2:4–10).

Thật là một sự thay đổi đáng kinh ngạc! Trước khi chúng ta biết Đấng Cơ Đốc, chúng ta “đã chết vì lầm lỗi và tội ác mình”, “đã học đòi, theo thói quen đời nầy”, “làm trọn các sự ham mê của xác thịt”, và “tự nhiên làm con của sự thịnh nộ”. Nói một cách đơn giản, trước khi chúng ta biết Đấng Cơ Đốc, chúng ta đã sống lang thang vô định trên cõi trần này hoàn toàn lạc lối.

Chúng ta có thể đã trải nghiệm những gì dường như là hạnh phúc, nhưng trong lòng vẫn luôn khắc khoải bồn chồn và mục đích tối hậu của đời mình vẫn chưa được chu toàn. Đến với Đấng Cơ Đốc và trải nghiệm tình yêu của Ngài thỏa đáp mọi khát khao. Bây giờ trong Đấng Cơ Đốc, chúng ta mới thực sự là những con người “sống”. Qua “sự giàu có vô hạn của ân điển Ngài” và sự “giàu lòng thương xót” đối với chúng ta, chúng ta đã nhận được món quà cứu chuộc. Ngài đã nâng chúng ta lên “đồng ngôi trong các nơi trên trời trong Đức Chúa Jêsus Christ, hầu cho về đời sau tỏ ra sự giàu có vô hạn của ân điển Ngài, mà Ngài bởi lòng nhân từ đã dùng ra cho chúng ta trong Đức Chúa Jêsus Christ”. Trong Đấng Cơ Đốc, cuộc sống mang một ý nghĩa mới và một mục đích mới. Như tác giả Giảng tuyên bố: “Trong Ngài có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người” (Giăng 1:4).

Đọc Ê-phê-sô 2:10. Câu Kinh Thánh này làm sáng tỏ thế nào sự kiện việc lành là trung tâm của niềm tin Cơ Đốc? Làm sao chúng ta có thể hiểu được tư tưởng này trong bối cảnh Rô-ma 3:28 dạy rằng sự cứu rỗi là “bởi đức tin, chứ không bởi việc làm theo luật pháp”?

Cuộc đời của bạn đã thay đổi như thế nào nhờ Đấng Cơ Đốc (một sự thay đổi mà có thể giúp một người khác hiểu biết về Đức Chúa Giê-su)?

2. SỨC MẠNH BIẾN HÓA CỦA LỜI CHỨNG CÁ NHÂN

Sứ đồ Giăng và Gia-cơ, con trai của Xê-bê-đê, được biết đến với biệt danh “Con trai của Sấm sét” (Mác 3:17). Thật ra, chính Đức Chúa Giê-su đã đặt biệt danh ấy cho họ. Một thí dụ về tính nóng nảy của sứ đồ Giăng đã diễn ra khi Đức Chúa Giê-su và các môn đồ đi ngang qua xứ Sa-ma-ri. Khi cố gắng tìm một chỗ nghỉ đêm, họ đã bị khước từ do định kiến của người Sa-ma-ri chống lại người Do Thái. Họ đã bị ngay cả những nhà trọ khiêm nhường nhất từ chối.

Sứ đồ Gia-cơ và Giăng nghĩ họ có giải pháp cho vấn đề này và nói rằng: “Thưa Chúa, Chúa có muốn chúng tôi khiến lửa từ trên trời xuống thiêu họ chẳng?” (Lu-ca 9:54). Đức Chúa Giê-su quở trách hai người, và Ngài cùng tất cả các môn đồ lặng lẽ rời đi nơi khác. Cách làm việc của Đức Chúa Giê-su là cung cách của tình yêu, của tha thứ, không phải là cung cách của vũ lực hiếu chiến.

Trước sự hiện diện của tình yêu bao la của Đức Chúa Giê-su, thái độ hồ đồ và giận dữ của sứ đồ Giăng đã được chuyển thành lòng nhân ái và một tinh thần thương xót. Trong bức thư đầu tiên của sứ đồ, từ “tình yêu” xuất hiện gần 40 lần; và 50 lần nếu kể hết các thể dạng.

Đọc 1 Giăng 1:1-4; 3:1; 4:7-11; và 5:1-5. Các câu Kinh Thánh này cho chúng ta biết gì về lời chứng của sứ đồ Giăng và những thay đổi trong cuộc đời ông do các tương tác với Đức Chúa Giê-su?

Có một nguyên lý vĩnh cửu mà cũng là một quy luật của vũ trụ. Bà Ellen G. White diễn đạt nguyên lý này rất chính xác như sau: “Thi hành vũ lực là đi ngược lại với các nguyên tắc quản trị của Đức Chúa Trời; Ngài muốn hành động phục vụ phải bắt nguồn từ tình yêu, mà tình yêu thì không thể bị ra lệnh hay bắt buộc, cũng không thể chinh phục được bằng vũ lực hoặc quyền lực. Chỉ duy nhất do tình yêu, thì tình yêu mới được khơi dậy.” – *The Desire of Ages*, trang 22.

Khi chúng ta thể nguyện theo Chúa trọn đời, tình yêu của Ngài sẽ tỏa sáng qua chúng ta đến người khác. Bằng chứng hùng hồn nhất của Cơ Đốc giáo là một cuộc sống được biến hóa. Điều này không có nghĩa là chúng ta sẽ không bao giờ lầm lỗi. Đôi khi chúng ta có thể thất bại trong vai trò kỳ vọng là làm những nhịp cầu cho tình yêu và ân sủng của Chúa. Tuy nhiên, không phải vì thế mà chúng ta không nhắm tới vai trò lý tưởng nhất là để tình yêu của Đấng Cơ Đốc tuôn trào lại láng từ cuộc sống của chúng ta, và chúng ta sẽ trở nên nguồn ân phước cho người chung quanh.

Bạn có phản ánh tình yêu của Đấng Cơ Đốc cho người khác cách hữu hiệu không? Hãy suy nghĩ về những hệ lụy của câu trả lời của bạn.

3. KỂ CHUYỆN ĐỨC CHÚA GIÊ-SU

Ai là những nhà truyền giáo đầu tiên mà Đức Chúa Giê-su gửi đi? Các nhân vật đó không có tên trong danh sách các môn đồ, và cũng không thuộc trong số các cá nhân theo Ngài lâu năm. Những nhà truyền giáo đầu tiên mà Đức Chúa Giê-su phái đi là những kẻ điên loạn, những người bị quỷ ám mà vài giờ trước đó đã làm cho các làng mạc khiếp sợ và khiến các dân làng lân cận vô cùng hãi hùng.

Với sức mạnh siêu nhiên của quỷ dữ, một trong những người bị quỷ ám đã bức tung xiềng xích trói buộc, rú lên những tiếng rùng rợn khủng khiếp và đâm cắt thân thể của mình bằng những miếng đá sắc nhọn. Nét đau đớn trong giọng nói của họ phản ánh cơn rên siết sâu thẳm hơn trong tâm hồn (Ma-thi-ơ 8:28, 29; Mác 5:1-5).

Nhưng sau đó họ đã gặp Đức Chúa Giê-su, và cuộc đời của họ đã thay đổi hoàn toàn. Những người bị quỷ ám này sẽ không bao giờ trở lại giống như trước nữa. Đức Chúa Giê-su đã đánh đuổi những con quỷ đang hành hạ họ để chúng nhập vào một bầy heo lao đầu từ vách đá xuống biển sâu (Ma-thi-ơ 8:32-34; Mác 5:13, 14).

Đọc Mác 5:1-17. Chuyện gì đã xảy đến cho những người bị quỷ ám, và người dân thị trấn đã thấy gì khi ra xem?

Các người bị quỷ ám giờ trở nên những con người mới được biến đổi bởi quyền năng của Đấng Cơ Đốc. Người dân thị trấn bắt gặp các cá nhân này ngồi dưới chân Đức Chúa Giê-su, lắng nghe từng lời rớt ra từ môi của Người Thầy vĩ đại. Chúng ta nên lưu ý rằng sách Ma-thi-ơ thuật lại chuyện hai người bị quỷ ám, trong khi sách Mác tập trung vào chỉ một người. Nhưng điểm chính ở đây là Đức Chúa Giê-su đã phục hồi họ về thể xác, tinh thần, tình cảm và tâm linh.

Đọc Mác 5:18-20. Rõ ràng các người bị quỷ ám đã bình phục hay các cá nhân mới cải đạo này muốn ở lại cùng Đức Chúa Giê-su, nhưng Đấng Cơ Đốc đã sai họ làm gì?

“Trong một giây phút ngắn ngủi, những người bị quỷ ám được chữa lành đã có diễm phúc nghe những lời dạy của Đấng Cơ Đốc. Trước đó, họ chưa bao giờ nghe một bài giảng nào của Ngài. Họ không thể hướng dẫn dân chúng như các môn đồ là những người đã ở hàng ngày với Đấng Cơ Đốc. Nhưng trong họ là bằng chứng Đức Chúa Giê-su là Đấng Cứu Thế. Các người được chữa khỏi quỷ ám có thể nói về những gì chính họ đã biết, đã thấy, đã nghe và đã cảm nhận về quyền năng của Đấng Cơ Đốc. Đây là những hành động có thể thực hiện được bởi bất kỳ ai mà trái tim được ân điển Đức Chúa Trời chạm đến.” – Ellen G. White, *The Desire of Ages*, trang 340. Những lời chứng của chính bản thân các người được chữa lành khỏi quỷ ám đã chuẩn bị lòng người vùng Ê-ca-bô-lô, mười thành phố bên bờ Biển hồ Ga-li-lê, hầu tiếp nhận những lời dạy tiếp theo của Đức Chúa Giê-su. Đây là sức mạnh của chứng ngôn cá nhân.

4. LÀM CHỨNG VỚI SỰ ĐẢM BẢO

Đọc 1 Giăng 5:11-13; Hê-bơ-rơ 10:19-22; và 1 Cô-rinh-tô 15:1, 2. Kinh Thánh hứa với chúng ta đảm bảo nào về sự sống đời đời để chúng ta có thể xác quyết làm chứng về sự cứu rỗi dành cho chúng ta trong Đấng Cơ Đốc?

Nếu chúng ta không được sự bảo đảm cá nhân về sự cứu rỗi trong Đức Chúa Giê-su, làm sao chúng ta có thể thuyết phục người khác về lời hứa này với lòng xác tín? Chúng ta không thể san sớt những gì chính mình không có. Một số Cơ Đốc nhân có lương tâm thì luôn sống trong day dứt, tự hỏi liệu họ có đủ tốt để được cứu hay không. Như một nhà truyền giáo lão thành, khôn ngoan đã từng nói: “Khi tôi nhìn lại chính mình, tôi thấy không có cách chi mình đáng được cứu. Nhưng khi tôi nhìn vào Đức Chúa Giê-su, tôi thấy không cách gì mình có thể chết mất.” Lời Chúa vang rền từ đời này qua đời kia rằng: “Hỡi các người hết thảy ở các nơi đầu cùng đất, hãy nhìn xem ta và được cứu! Vì ta là Đức Chúa Trời, chẳng có Chúa nào khác” (Ê-sai 45:22).

Chúa của chúng ta muốn mỗi người chúng ta vui mừng trong sự cứu rỗi mà Ngài ban cho cách nhưng không. Ngài mong chúng ta trải nghiệm ý nghĩa của tình trạng được xưng công bình bởi ân điển của Ngài, và được thoát khỏi án phạt khắc nghiệt do mặc cảm tội lỗi mang lại. Như sứ đồ Phao-lô nói trong Rô-ma 5: “Vậy chúng ta đã được xưng công bình bởi đức tin, thì được hòa thuận với Đức Chúa Trời, bởi Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta” (Rô-ma 5:1). Sứ đồ thêm rằng: “Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jê-sus Christ” (Rô-ma 8:1). Sứ đồ Giăng thì xác nhận: “Ai có Đức Chúa Con thì có sự sống; ai không có Con Đức Chúa Trời thì không có sự sống” (1 Giăng 5:12).

Nếu bằng đức tin chúng ta chấp nhận Đức Chúa Giê-su và Ngài ngự trị trong tâm hồn chúng ta qua Đức Thánh Linh, thì sự ban cho về sự sống đời đời đã thuộc về chúng ta ngay ngày hôm nay. Tuy nhiên, sự kiện này không có nghĩa là chúng ta sẽ không bao giờ có thể mất sự sống đời đời sau khi đã kinh nghiệm ân điển của Đức Chúa Trời và quyền phép cứu rỗi trong Đấng Cơ Đốc (2 Phi-e-rơ 2:18-22; Hê-bơ-rơ 3:6; Khải huyền 3:5). Chúng ta luôn có quyền tự do lựa chọn để rời bỏ Ngài. Nhưng một khi chúng ta đã nếm được tình thương dịu ngọt của Ngài và thấu hiểu được chiều sâu vô lượng của sự hy sinh vĩ đại của Ngài, chúng ta sẽ không bao giờ muốn ngoảnh mặt bước đi khỏi Đấng đã yêu thương chúng ta đến dường vậy. Mỗi ngày chúng ta sẽ cố gắng tìm mọi dịp thuận tiện để chia sẻ với tha nhân ân sủng mà chúng ta đã được ban cho trong Đức Chúa Giê-su.

Bạn có cảm thấy mình được đảm bảo về sự cứu rỗi trong Đức Chúa Giê-su không, và nếu có, thì đâu là bằng chứng? Tại sao bạn có sự đảm bảo đó và nó được tìm thấy ở đâu? Mặt khác, nếu bạn không chắc, thì tại sao? Làm thế nào để bạn có thể tìm được sự đảm bảo đó?

5. MỘT ĐỀ TÀI ĐÁNG LÀM CHỨNG

“Tôi đã bị đóng đinh vào thập tự giá với Đấng Christ, mà tôi sống, không phải là tôi sống nữa, nhưng Đấng Christ sống trong tôi; nay tôi còn sống trong xác thịt, ấy là tôi sống trong đức tin của Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi, và đã phó chính mình Ngài vì tôi” (Ga-la-ti 2:20).

Chắc chắn phải có những hy sinh khi chúng ta tiếp nhận Đấng Cơ Đốc. Có những thứ mà Ngài yêu cầu chúng ta đầu phục hoặc từ bỏ. Đức Chúa Giê-su đã nói rõ về cam kết cần thiết để đi theo Ngài: “Nếu ai muốn theo ta, phải tự bỏ mình đi, mỗi ngày vác thập tự giá mình mà theo ta” (Lu-ca 9:23). Cái chết trên thập tự giá là cái chết quân quai tan xương nát thịt đầy đau đớn. Khi chúng ta giao phó cuộc đời mình cho các đòi hỏi của Đấng Cơ Đốc và con “người cũ” của mình bị đóng đinh trên thập tự giá (xem Rô-ma 6:6), thì khó khăn vô cùng. Có những lúc thật đau khổ đứt ruột khi phải từ bỏ những ham muốn hằng ấp ủ trong lòng và những thói quen đã ăn sâu bám rễ, nhưng ngược lại phần thưởng sẽ cực kỳ thỏa đáng và vượt xa nỗi đau đoạn tuyệt nhất thời.

Những chứng ngôn hùng hồn nhất có sức ảnh hưởng thay đổi được cuộc sống người khác cần tập trung vào những ân phước Đấng Cơ Đốc đã làm cho chúng ta, chứ không tập trung vào những quyền lợi chúng ta đã từ bỏ vì Ngài. Trọng tâm là sự hy sinh vĩ đại của Ngài, chứ không phải cái gọi là sự “hy sinh” của chúng ta.

Tuy nhiên, lịch sử Cơ Đốc giáo nhan nhản những câu chuyện về những vị anh hùng đã hy sinh to lớn vì lợi ích của Đấng Cơ Đốc. Không phải là các nhân vật này được trả công bằng sự cứu rỗi, hoặc rằng hành động của họ, bất kể vị tha và đầy lòng hy sinh như thế nào, đã tô điểm công đức của họ trước Đức Chúa Trời. Thay vào đó, trong hầu hết các trường hợp, các nhân vật này, cảm nhận sâu xa các nghĩa cử cao cả Đấng Cơ Đốc đã làm vì họ, sẵn sàng cung hiến tất cả nơi bàn thờ của Ngài, theo lời Chúa gọi trong cuộc đời họ.

Đọc Giảng 1:12, Giảng 10:10, Giảng 14:27 và 1 Cô-rinh-tô 1:30. Lời chứng của chúng ta luôn dựa trên những gì Đấng Cơ Đốc đã làm cho chúng ta. Liệt kê một số sự ban cho do nơi ân điển của Ngài như được đề cập trong các câu Kinh Thánh trên.

Trong ánh sáng của các văn bản trên, hãy nghĩ về những gì Đấng Cơ Đốc đã làm cho bạn. Bạn có thể là một Cơ Đốc nhân tận tụy trong suốt cuộc đời của bạn, hoặc có thể bạn đã trải qua một sự chuyển đổi mạnh mẽ hơn. Suy gẫm về việc Chúa Giê-su đã đối xử tốt với bạn như thế nào và sự bình an, hạnh phúc và mục đích mà Ngài đã ban cho bạn. Nghĩ về những lần Ngài ban bạn sức mạnh để vượt qua những trải nghiệm khó khăn trong đời.

Những loại hy sinh nào bạn đã được kêu gọi để thực hiện vì lợi ích của Đấng Cơ Đốc? Từ kinh nghiệm của bạn, bạn rút ra được bài học nào để có thể là một phước lành cho người khác?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Đám đông hiếu kỳ ép sát Đấng Cơ Đốc và nhận ra rằng họ không tiếp thu được năng lực nhu yếu. Nhưng khi người đàn bà đau khổ đưa tay chạm vào Ngài, tin rằng mình sẽ được phục hồi, bà cảm thấy phước hạnh của sự chữa lành. Đó là cách thế giới tâm linh hoạt động. Nói về tôn giáo một cách thiếu nghiêm túc, cầu nguyện mà không có đức tin sống động và một linh hồn đói khát, thì chẳng ích gì. Một đức tin chỉ có trên danh nghĩa nơi Đấng Cơ Đốc, chỉ công nhận Ngài là Cứu Chúa của thế giới một cách trừu tượng, không bao giờ có thể mang lại sự chữa lành thoa dịu cho linh hồn đang thống khổ khóc than. Đức tin tuyệt đối nơi lời hứa cứu rỗi không phải chỉ là một khẳng định trí tuệ đối với chân lý. . . . Chỉ tin về Đấng Cơ Đốc thôi thì chưa đủ; chúng ta phải tin nơi Ngài. Đức tin duy nhất có lợi cho chúng ta phải ghì chặt và gắn bó với Ngài như một Cứu Chúa cá nhân; chiếm hữu các công đức của Ngài.

“Lời thú nhận của chúng ta về lòng trung thành của Ngài là nhân chứng của Thiên đàng lựa chọn để tiết lộ Đấng Cơ Đốc cho thế gian. Chúng ta phải thừa nhận ân điển của Ngài như đã được những nhân vật thánh thiện trong quá khứ bày tỏ; những hiệu quả nhất là những lời chứng dựa trên kinh nghiệm của chính chúng ta. Chúng ta là nhân chứng cho Đức Chúa Trời khi chúng ta tiết lộ sự hoạt động của quyền năng thiêng thượng trong chính chúng ta. Mỗi cá nhân có một cuộc đời khác biệt với tất cả những người khác và một kinh nghiệm nói chung cũng khác biệt. Đức Chúa Trời muốn điều chúng ta ngợi khen và làm vinh hiển Ngài được đánh dấu bởi cá tính riêng độc đáo của mỗi người. Lòng tri ân quý báu đối với tính cách vĩ đại của ân sủng của Ngài có một sức mạnh cứu linh không cưỡng nổi, nhất là khi được hỗ trợ bởi một đời sống giống như Đấng Cơ Đốc.” – Ellen G. White, *The Desire of Ages*, trang 347.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Các yếu tố của một lời chứng đầy thuyết phục là gì? Đọc chứng ngôn của sứ đồ Phao-lô trước A-c-ríp-ba trong Công vụ 26:1-23. Chứng ngôn ấy dựa trên cơ sở nào?
2. Tại sao lời chứng cá nhân của chúng ta về những gì Đấng Cơ Đốc đã làm cho chúng ta có nhiều mãnh lực thuyết phục? Tuy nhiên, làm sao để bạn trả lời câu hỏi sau: “Vâng, đó là những gì đã xảy ra với bạn, nhưng nếu tôi không có kinh nghiệm giống như của bạn thì sao? Tại sao kinh nghiệm cá nhân của bạn có thể dạy tôi về lý do tôi nên theo Đức Chúa Giê-su?”
3. Một số điều nào bạn nên tránh khi làm chứng cho người không tin?
4. Nghiên ngẫm đề tài sự đảm bảo của lời hứa cứu rỗi. Tại sao đây là một phần quan trọng của kinh nghiệm Cơ Đốc giáo? Làm thế nào chúng ta có thể rất yên tâm về sự cứu rỗi của chính mình trong khi, đồng thời, không bị rơi vào nguy cơ tự phụ?